

NIERĘCZENIE (1) *sb n*

L sg nieręcz(e)niu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

praw. Nieudzielanie rękojemstwa kmieciowi odchodzącemu od pana, nieporęczenie wykonania przez niego zobowiązań, w określonym terminie [kogo]: (nagł) Articul o nieranczeniu kmieczy przez starosthi. (—) Item Posłowie ziem Mazoweczkich [...] przekładali iż starosthowie nasi [...] przeciwko stharadawnemu obiczaiowi w ziemiach mazoweczkich zachowanemu. Ludzie a Cmiechie slachczie z ich wsi do miasth biorzą i do wssi królewskich rancza [...] a thak mi thą prozbę poslow mazoweczkich slusna rozumieyącz przy stharadawnemu [ie] obiczaiu ie zachowivami rankoiemsthwam thim mieszcza nie dawaiancz ZapWar 1545 nr 2646.

Cf RĘCZENIE

AK